АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 14 състав,** в публично заседание на 19.10.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2924** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от името на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, против издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница В.“, при Агенция „Митници“, във връзка с Искане, рег. № 32-4881/08.01.2026 г. РЕШЕНИЕ, рег. № 32-44203/10.02.2026 г., в частта му за оставяне без уважение искането за изплащане на законни лихви върху мито, от датата на ефективно превеждане в Бюджета, до датата на изплащане на задължението.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван по традиция задочно от упълномощен адвокат С. Ж., която: не се явява в съдебните заседания, но с писмени молби е заявил, че: поддържа жалбата и желае възстановяване на разноски за водене на делото, за които е представен списък.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, доводи за което са изложени в предварително представени „писмени бележки“. Желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на претендираното адвокатско, в размер на 600 евро.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази писмените доказателства, приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 31.07.2023 г. „Милки груп био“ ЕАД представило пред митническите органи митническа декларация за поставяне под режим „допускане до свободно обръщение“ на стока – палмова мазнина. С Решение, рег. № 32-8808066/06.06.2024 г. териториалният митнически директор постановил задължение за допълнително внасяне на мито и ДДС.

Това решение било отменено от състав на ВАС, по адм. дело 11003/2025 г., с Решение № 13152/17.12.2025 г. Последвало процесното Искане, рег. № 32-4881/08.01.2026 г., с което дружеството пожелало възстановяване на платените по отменението Решение, рег. № 32-8808066/06.06.2024 г. суми (мито и ДДС), както и на законните лихви, считано от датата на ефективното постъпване на сумите в Държавния бюджет, до момента на изплащането им. С оспореното и предмет на настоящото дело Решение, рег. № 32-44203/10.02.2026 г. директорът на Териториална дирекция „Митница В.“ постановил възстановяване на платено мито, в общ размер на 6 284, 42 евро, както и на лихви върху тази сума – 301, 50 евро, но отказал изплащане на законни лихви върху митото, от датата на ефективно превеждане в Бюджета, до датата на изплащане на задължението. За да откаже да удовлетвори и тази претенция ответникът се позовал на чл. 116, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, за създаване Митнически кодекс на Съюза.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като съобрази становищата на страните, доказателствата, релевантните за случая правни норми, както и (естествено) установената практика на касационната съдебна инстанция, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане и е основателна. С нея, като се обсъждат и тълкуват релевантни норми от регламента за създаване Митнически кодекс на Съюза, се оспорва митническото решение в обжалваната част, с позоваване и на решения на ВАС.

Спорът по настоящото дело е изцяло правен и се свежда до отговори на въпросите: при възстановяването на ефективно внесени в Държавния бюджет мита, след отмяна по съдебен ред на решение на митнически орган за досъбиране на такива, приложими ли са нормите на § 6, чл. 16 от Регламента ЕС № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, за създаване на Митническия кодекс на Съюза, т.е. – дължи ли се възстановяване на надвзетите суми, заедно със законна лихва, и ако се дължи - за какъв период?

За процесния случай, и според настоящия съдебен състав е неприложима хипотезата на чл. 116, § 1, б. „а“ от Регламента („съгласно условията, предвидени в настоящия раздел, размерът на вносните или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надвзети суми на вносните или износните мита“), тъй като в конкретния случай не касае за възстановяване надвзети суми на вносни или износните мита. Предвид липсата на изрична регламентация в специалния Закон за митниците, на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове приложение следва да намери редът и основанието по чл. 129, ал. 6, вр. ал. 5 ДОПК. В случая се касае за възстановяване на мито, като последица от отменено по съдебен ред Решение, рег. № 32-8808066/06.06.2024 г. на териториалния митнически директор и това основание не е сред изчерпателно изброените в § 6 на чл. 116 от Регламента хипотези. В този смисъл е и съдебната практика на Съда на ЕС, като например: решението от 28.04.2022 г. по съединени дела C-415/20, C-419/20 и C-427/20; решението от 18.01.2017 г., по дело C-365/15 и цитираните в тях решения по дело C-591/10, дело C-100/20. Преценката за дължимостта на лихвата и за началния момент, от който се дължи следва да бъде извършена според правилото на чл. 129, ал. 6 ДОПК – недължимо внесени или събрани суми се връщат със законната лихва, начислена от деня, в който е следвало да бъдат възстановени. Изводът се подкрепя и от наложилата се вече практика на ВАС (адм. дело № 5012/2023 г.; адм. дело № 11811/2025 г., адм. дело № 12202/2025 г. и др.).

Изложените мотиви дават основание на Съда да заключи, че жалбата е основателна, а Решение рег. № 32-44203/10.02.2026 г. на директора на Териториална дирекция „Митница

В.“, в частта му за оставяне без уважение искането за изплащане на законни лихви върху мито е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. След отмяната му преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне (чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК), след съобразяване със задължителните указания, свързани с тълкуването и прилагането на Закона.
Уважаването на жалбата обуславя по принцип основателност на заявеното от адвокат С. Ж. искане за присъждане на разноски: внесена държавна такса и възнаграждение на адвокат. Съдът обаче намира за основателно от една страна своевременно направеното от процесуалния представител на ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, а от друга – за недоказано, че „Милки груп био“ ЕАД действително е заплатило възнаграждение на адвоката за процесуално представителство по настоящото дело. Касае се за хипотезата на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. „за възнаграждения за адвокатска работа“, т.е. – за определен минимален размер на адвокатско възнаграждение 204, 52 евро. Претендираният за възстановяване (списък на л. 61 от делото) размер от 600 евро се явява прекомерен, с оглед: липсата на фактическа и правна сложност на делото; неявяването на адвоката пред Съда. От друга страна - както към списъка, така и към приложеното с жалбата пълномощно (л. 7) не е представен договор за правна помощ с адвоката, както и доказателства, че дружеството – жалбоподател е заплатило в брой или с платежно нареждане сумата от 600 евро. С оглед на това Съдът не дължи да присъжда в полза на „Милки груп био“ ЕАД разноски за адвокатско възнаграждение.
Водим от изложеното и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница В.“, при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ, рег. № 32-44203/10.02.2026 г., в частта му за оставяне без уважение Искане, рег. № 32-4881/08.01.2026 г. за изплащане на законни лихви върху мито, от датата на ефективно превеждане в Бюджета, до датата на изплащане на задължението.
ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД – ЕИК: [ЕИК] разноските за държавна такса, за образуване на делото, в размер на 25, 56 евро (двадесет и пет евро и 56 цента).
ИЗПРАЩА административната преписка по Искане, рег. № 32-4881/08.01.2026 г. от „Милки груп био“ ЕАД на директора на Териториална дирекция „Митница В.“ за ново произнасяне, след съобразяване със задължителните указания, свързани с тълкуването и прилагането на Закона.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: